

ข้อบังคับวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
ว่าด้วยการสอบสวนอธิการบดี พ.ศ. 2557

ด้วยพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 มาตรา 98 และประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนอธิการบดี สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ได้กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนออกข้อบังคับว่าด้วยการสอบสวนอธิการบดี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 34(2) ประกอบมาตรา 98 แห่งพระราชบัญญัติสถาบัน อุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 และมติสภาวิทยาลัยฯ ในการประชุมครั้งที่ 2/2557 วันที่ 1 กรกฎาคม 2557 สภาวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จึงออกข้อบังคับวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ว่าด้วยการสอบสวนอธิการบดี พ.ศ. 2557 ดังต่อไปนี้

- ข้อ 1. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ว่าด้วยการสอบสวนอธิการบดี พ.ศ. 2557”
- ข้อ 2. ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นต้นไป
- ข้อ 3. ให้ยกเลิก “ข้อบังคับวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ว่าด้วยการสอบสวนอธิการบดี พ.ศ. 2553”
- ข้อ 4. ในข้อบังคับนี้

“วิทยาลัย”	หมายความว่า	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
“สภา”	หมายความว่า	สภาวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
“นายกสภา”	หมายความว่า	นายกสภาวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
“กรรมการสภา”	หมายความว่า	กรรมการสภาวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
“อธิการบดี”	หมายความว่า	อธิการบดีวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
“คณะกรรมการสอบสวน”	หมายความว่า	คณะกรรมการผู้ทำหน้าที่สอบสวนอธิการบดีของวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

ข้อ 5. เมื่ออธิการบดีถูกกล่าวหา หรือความปรากฏต่อสภาวิทยาลัยว่าขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 41 หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 43(6) หรือ (9) มาตรา 51 มาตรา 67 มาตรา 79 หรือ มาตรา 87 หรือข้อบังคับหรือข้อกำหนดของวิทยาลัย หรือดำเนินกิจการวิทยาลัยในลักษณะที่อาจเป็นภัยอย่างร้ายแรงต่อความมั่นคง หรือความปลอดภัยของประเทศวัฒนธรรมของชาติ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือดำเนินกิจการวิทยาลัย หรือปล่อยให้ผู้อื่นกระทำการใดๆ ที่ทำให้การจัด

การศึกษาของวิทยาลัยไม่มีคุณภาพทางวิชาการ หรือไม่มีมาตรฐานการศึกษาตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่วิทยาลัย โดยมีหลักฐานตาม สมควรให้สภาวิทยาลัยตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน

ข้อ 6. คณะกรรมการการสอบสวนต้องมีจำนวน ไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินห้าคน โดย ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมายอย่างน้อยหนึ่งคน และต้องมีกรรมการมาร่วมประชุมอย่างน้อยสาม คน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่สภา วิทยาลัยกำหนด

ข้อ 7. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการการสอบสวนต้องระบุชื่อ ตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่ กล่าวหา ตลอดจนชื่อและตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวน ทั้งนี้ ให้ออกคำสั่งตาม แบบ ศ.01 ท้ายข้อบังคับนี้

ให้สภาวิทยาลัยแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการการสอบสวนตามวรรคแรกให้ผู้ถูกกล่าวหาและ คณะกรรมการการสอบสวนทราบ พร้อมสำเนาคำสั่งโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงนามรับสำเนาใน คินฉบับคำสั่งนี้ภายใน 3 วัน นับแต่วันที่ออกคำสั่ง หากผู้รับ ไม่ยอมลงนามก็ให้วางคำสั่งต่อหน้าผู้รับ ใน กรณีไม่สามารถส่งคำสั่ง ได้ภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ส่งคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ตามทะเบียนบ้านที่มีชื่อของผู้ถูกกล่าวหา และเมื่อเวลาล่วงพ้นไปแล้ว 3 วัน ก็ให้ถือว่าผู้รับ ได้รับ ทราบคำสั่งแล้ว ให้ผู้ส่งคำสั่งบันทึกผลการส่งคำสั่งดังกล่าว พร้อมรายละเอียดแล้วเสนอรายงานให้สภา วิทยาลัยทราบ

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคสองแล้ว ให้ประธานกรรมการสอบสวนดำเนินการเรียกประชุม คณะกรรมการการสอบสวน โดยไม่ชักช้า เพื่อพิจารณาเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่ามีประเด็นข้อกล่าวหาที่ข้อ อย่างไรบ้าง และให้วางแนวทางในการสอบสวนข้อเท็จจริง พยานหลักฐานทั้งเอกสารและพยานบุคคลรายละเอียดของ พฤติกรรมต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา เพื่อให้การสอบสวน ได้ความจริงและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ภายใน กำหนดเวลาตามข้อ 10

ข้อ 8. การประชุมคณะกรรมการการสอบสวนต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ กรรมการทั้งหมด เว้นแต่การประชุมตามข้อ 13 ข้อ 15 จะต้องมีกรรมการการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่า สามในสี่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของคณะกรรมการการสอบสวน ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจ ปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการหนึ่งคนมีเสียงหนึ่งเสียงในการ ลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ 9. ผู้ถูกกล่าวหาอาจคัดค้านบุคคลผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการหรือเลขานุการการสอบสวน โดยต้องอ้างถึงเหตุที่อาจจะทำให้การสอบสวนไม่ได้รับความจริงหรือเสียความยุติธรรมไปอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้คือ

- (1) เป็นผู้ที่ได้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำความผิดตามที่กล่าวหา
- (2) เป็นผู้ที่มีผลประโยชน์หรือมีส่วนได้เสียในเรื่องที่ทำการสอบสวน
- (3) เป็นผู้ที่มีสาเหตุ โกรธเคืองกันกับผู้ที่ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกสอบสวน
- (4) เป็นคู่สมรสหรือญาติที่เกี่ยวข้องเป็นบุพการีหรือเป็นผู้สืบสันดาน หรือน้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมแต่บิดาหรือมารดาเดียวกันกับฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา

ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อสิทธิคัดค้านกรรมการสอบสวน โดยทำเป็นลายลักษณ์อักษรแสดงเหตุผลแห่งการคัดค้านอย่างชัดเจน และให้ยื่นคำคัดค้านต่อสภาวิทยาลัยภายใน 15 วันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ในกรณีที่ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนเห็นว่าตนมีเหตุความไม่เป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่อันอาจถูกคัดค้าน ให้ผู้นั้นรายงานต่อสภาวิทยาลัยเพื่อดำเนินการต่อไป

ให้สภาวิทยาลัยพิจารณาคำคัดค้านดังกล่าว แล้วมีคำสั่งยกคำคัดค้านนั้น หรือมีคำสั่งให้กรรมการที่ถูกคัดค้านพ้นจากตำแหน่งและแต่งตั้งกรรมการคนใหม่ขึ้นแทนกรรมการที่พ้นจากตำแหน่ง แล้วแจ้งให้ผู้ถูกคัดค้านและผู้คัดค้านทราบ ทั้งนี้ให้นำความในข้อ 5 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คำสั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการดังกล่าว ข้อมไม่กระทบกระเทือนถึงผลการสอบสวนที่กรรมการผู้นั้นได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ 10. ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เรียกผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา และบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือเรียกเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอยู่ในความครอบครองของบุคคลดังกล่าวมาตรวจสอบหรือใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินการสอบสวน

(2) ค้นหาความจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆอันเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา

(3) กรณีการสอบสวนมีข้อบ่งชี้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความผิดในเรื่องอื่นด้วย นอกจากข้อที่ถูกกล่าวหาหรือสอบสวน หรือหากการสอบสวนพาดพิงไปถึงผู้ปฏิบัติงานอื่นว่ามีส่วนร่วมรู้เห็นในการกระทำความผิดในเรื่องที่สอบสวนกล่าวหานั้นด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนกรณีดังกล่าวด้วยแล้วรีบรายงานผลการสอบสวนนั้นให้สภาวิทยาลัยทราบโดยเร็ว

(4) หากผลการสอบสวนปรากฏว่ามีมูลเป็นความผิดทางอาญาหรือทางแพ่ง หรือทั้งทางอาญาและทางแพ่งด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่รายงานเสนอให้สภาวิทยาลัยทราบโดยเร็วเพื่อดำเนินการทางกฎหมายต่อไป

(5) ให้รวบรวมประวัติและความประพฤติกของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหา
เท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยในการสอบสวนลงโทษทางวินัยด้วย

(6) ให้ทำบันทึกเป็นหนังสือรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนในแต่ละ
ครั้งที่ทำการสอบสวนตามแบบ ส.02 ห้ายข้อบังคับนี้

(7) ให้ทำรายงานแสดงรายละเอียดผลการสอบสวนและสรุปผลการสอบสวนว่า ผู้ถูก
กล่าวหากระทำผิดอย่างไรหรือไม่ โดยต้องมีพยานหลักฐานและเหตุผลประกอบ ถ้าปรากฏว่าได้มีการ
กระทำความผิดให้ระบุว่าเป็นความผิดฐานใดและสมควรได้รับโทษสถานใด แล้วเสนอต่อสภาวิทยาลัย

ข้อ 11. ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนตามขั้นตอนและกำหนดเวลาดังนี้

(1) แจ้งคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนตามข้อ 6 แจ้งข้อกล่าวหาตามข้อ 12 ให้ผู้ถูก
กล่าวหาทราบ รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา และประชุมพิจารณาว่าพยานหลักฐาน
เท่าที่รวบรวมในเบื้องต้นมีน้ำหนักพอสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าเป็นกรณีมีมูลตามข้อ 12 หรือไม่ ตลอดจน
สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา รวบรวมพยานหลักฐานฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาและพยานหลักฐานที่
นำมาหักล้างแก้ข้อกล่าวหา ทำรายงานผลการสอบสวนและการนำเสนอสำนวนสอบสวนต่อสภาวิทยาลัย
ตามข้อ 16

(2) ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายใน 90 วัน นับแต่
วันที่ประธานกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ในกรณีที่สอบสวน
ไม่แล้วเสร็จสามารถขยายเวลาได้อีกหนึ่งครั้งไม่เกิน 60 วัน

การขยายเวลาการสอบสวน ให้ประธานกรรมการสอบสวนยื่นคำขอขยายต่อนายกสภาวิทยาลัยเพื่อ
พิจารณาขยายก่อนสิ้นระยะเวลาตาม (2) วรรคหนึ่ง และให้รายงานวิทยาลัยเพื่อทราบ

(3) ในการสอบสวนที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องมาปรากฏตัวต่อคณะกรรมการสอบสวน ผู้ถูก
กล่าวหาไม่มีสิทธินำพยานหรือที่ปรึกษาของตนเข้าร่วมฟังการสอบสวน

ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่มาปรากฏตัวตาม (3) วรรคหนึ่งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้
คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนตามขั้นตอนต่อไปได้

ข้อ 12. ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบและแจ้งข้อกล่าวหาโดยดำเนินการ
อธิบายตามขั้นตอน ดังนี้

(1) ก่อนจะเริ่มทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการแจ้งให้บุคคลผู้นั้น
ทราบเสียก่อนว่า คณะกรรมการมีฐานะเป็นตัวแทนของวิทยาลัย หากผู้ให้ถ้อยคำนั้นให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ
หรือปกปิดข้อความจริงที่ควรแจ้งต่อคณะกรรมการ โดยเจตนา ผู้นั้นอาจมีความผิดทางวินัย

(2) ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ
หรือด้วยวาจาหรือไม่ก็ได้ และสิทธิในการอ้างและหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ รวมทั้ง
สิทธิในการนำพยานความเข้าฟังการสอบสวน

(3) เมื่อได้ดำเนินการตาม (1) และ (2) แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการซักถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดหรือไม่อย่างไร และให้บันทึกคำให้การนั้นไว้ตามแบบ ส.03 กรณีหากผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมให้การก็ให้บันทึกไว้เช่นกัน

(4) กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาขอให้การเป็นหนังสือ ให้ยื่นคำให้การต่อคณะกรรมการสอบสวนภายในระยะเวลาเจ็ดวันทำการ กรณีหากให้การด้วยวาจาก็ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกคำให้การนั้นไว้ คณะกรรมการสอบสวนต้องอ่านบันทึกคำให้การนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาฟังและให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ถ้าผู้ถูกกล่าวหาทักท้วงหรือขอแก้ไขคำให้การอย่างไรก็แก้ไขตามที่ได้ทักท้วงหรือชี้แจง และให้คณะกรรมการผู้บันทึกคำให้การและผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อต่อกันไว้ทุกแห่ง หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกคำให้การก็ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกหมายเหตุไว้เป็นหลักฐาน

(5) กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพว่าได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกด้วยคำรับสารภาพ รวมทั้งเหตุแห่งการกระทำผิดนั้นไว้ในกรณีดังกล่าว คณะกรรมการสอบสวนอาจยุติการสอบสวนก็ได้ หรือหากคณะกรรมการเห็นเป็นการสมควรเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวโดยละเอียด อาจจะทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ แล้วให้ดำเนินการตามข้อ 15 และข้อ 16 ต่อไป

(7) ให้คณะกรรมการบันทึกคำให้การพยานไว้เป็นหนังสือตามแบบ ส.04

(8) คณะกรรมการสอบสวนต้องอ่านบันทึกคำให้การให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานฟัง และให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานลงลายมือชื่อไว้ในบันทึกคำให้การนั้น ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกหมายเหตุไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 13. เมื่อคณะกรรมการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วเสร็จ ให้ประชุมปรึกษากันเพื่อสรุปข้อเท็จจริงเบื้องต้นและมีมติว่าพยานหลักฐานเท่าที่มีอยู่มีมูล ตามข้อกล่าวหาหรือไม่ต่อจากนั้นให้ดำเนินการตามวรรคสองต่อไป

หากคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นตามวรรคหนึ่งมีมูลความจริงตามที่กล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบ โดยสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ แล้วให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ โดยผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิในการอ้างพยานหลักฐานและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ ต่อจากนั้นให้คณะกรรมการดำเนินการสอบสวนตามข้อ 14 ต่อไป

ข้อ 14. หากการสอบสวนเป็นกรณีมีมูลตามข้อ 13 ห้ามมิให้บุคคลอื่นที่มีชื่อคณะกรรมการสอบสวนหรือทนายความของผู้ถูกกล่าวหาเข้าร่วมทำการสอบสวน การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกด้วยคำของผู้บันทึกไว้ตามแบบ ส.03 ท้ายข้อบังคับนี้แล้วแต่กรณี โดยให้คณะกรรมการสอบสวนซักถามข้อเท็จจริงจากผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานหรือให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานเล่าเรื่องราวที่รู้เห็นให้ฟัง และให้คณะกรรมการสอบสวนหรือเลขานุการบันทึกไว้แล้วอ่านบันทึกนั้นให้ผู้ถูก

กล่าวหาหรือพยานฟัง หากผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานทักท้วงและต้องอ่านข้อความที่แก้ไขนั้นให้ฟังด้วย พร้อมกับให้คณะกรรมการสอบสวนผู้บันทึกและผู้ทักท้วงลงลายมือชื่อชื่อกำกับทุกแห่ง เมื่ออ่านบันทึกที่ได้แก้ไขจบแล้วให้ถามผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานว่าถูกต้องหรือไม่ ถ้าไม่ถูกต้องจะแก้ไขอย่างไรหรือไม่ หากต้องการแก้ไขให้คณะกรรมการแก้ไขไปตามที่บุคคลผู้นั้นร้องขอ เสร็จแล้วให้คณะกรรมการสอบสวนและผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานลงลายมือชื่อในบันทึกทุกแผ่น หากบุคคลผู้นั้นไม่ยอมลงลายมือชื่อก็ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกไว้เป็นหลักฐานและลงลายมือชื่อไว้ด้วย

ข้อ 15. เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆเสร็จแล้ว ให้เรียกประชุมเพื่อพิจารณาปรึกษา และมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ ก่อนลงมติ ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนสรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานของฝ่ายที่กล่าวหาและฝ่ายที่ถูกกล่าวหาเท่าที่ปรากฏโดยย่อ แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนแสดงความเห็นพร้อมทั้งลงมติที่ละคนว่าผู้ถูกกล่าวหาผิดหรือไม่อย่างไร การลงมติกรรมการคนใดจะออกเสียงก็ได้ แต่ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนต้องลงมติเป็นคนสุดท้าย

ข้อ 16. เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาและมีมติตามข้อ 15 แล้ว ให้ทำการสรุปสำนวนผลการสอบสวนพร้อมความเห็นนำเสนอต่อสภาวิทยาลัย หากประธานกรรมการสอบสวนหรือกรรมการสอบสวนคนหนึ่งคนใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งเป็นหนังสือแยกต่างหาก โดยให้แนบรวมเข้าไว้ต่อท้ายของรายงานผลการสอบสวนนั้น รายงานผลการสอบสวนต้องมีสาระสำคัญโดยย่อดังนี้

(1) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่าเป็นอย่างไรบ้าง ผู้ถูกกล่าวหาให้การ อย่างไรกรณีให้การรับสารภาพให้พิจารณาว่ารับสารภาพเพราะจำนนต่อหลักฐานหรือเพราะเหตุอื่นใด ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาโทษต่อไป

(2) การวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และพยาน หลักฐานที่นำมาหักล้างข้อกล่าวหา(ถ้ามี) ว่าควรรับฟังพยานหลักฐานใด เพียงใด โดยอาศัยเหตุผลใด

(3) มติอันเป็นความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดหรือไม่ได้กระทำความผิดอย่างไร ถ้ากระทำความผิดให้ระบุว่าควรรับโทษสถานใด ตามข้อ 17 ข้อใดหรือไม่

รายงานผลการสอบสวนให้ทำเป็นลายลักษณ์อักษรตามแบบ ส.05 ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ 17. การลงโทษตามข้อบังคับนี้มี 6 สถาน

- (1) ตักเตือนเป็นหนังสือ
- (2) ภาคทัณฑ์
- (3) งดบำเหน็จความดีความชอบประจำปี
- (4) ตัดเงินเดือน
- (5) ลดขั้นเงินเดือนและหรือลดตำแหน่ง

(6) ถอดถอนจากตำแหน่งและงคงจ่ายเงินเดือน

ข้อ 18. เมื่อสภาวิทยาลัย ได้รับสำนวนผลการสอบสวนตามข้อ 16 แล้วให้นำสำนวนผลการสอบสวนนั้นเสนอต่อที่ประชุมสภาวิทยาลัยและให้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบพร้อมคำสั่งลงโทษ (ถ้ามี) หนึ่งชุด โดยเร็ว

ข้อ 19. เมื่อสภาวิทยาลัย ได้รับสำนวนผลการสอบสวนตามข้อ 16 แล้ว ให้ดำเนินการตาม ข้อ 18 โดยอนุโลม

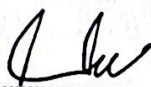
ข้อ 20. ผู้ถูกสั่งลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อของผู้ยื่นอุทธรณ์ กรณีอธิการบดีเป็นผู้ถูกสั่งลงโทษ อธิการบดีมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

ข้อ 21. เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิที่จะขอตรวจหรือคัดสำเนารายงานผลการสอบสวนและคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสอบสวนได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลหรือพยานเอกสารอื่นใดนั้น ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้สั่งลงโทษในการที่จะอนุญาต ทั้งนี้ ให้พิจารณาอย่างรอบคอบโดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความปลอดภัยของพยาน

ข้อ 22. การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ มิให้นับวันแรกแห่งระยเวลานั้นรวมเข้าด้วยกัน ถ้าวันสุดท้ายของระยะเวลาเป็นวันหยุดทำการของวิทยาลัย ให้นับวันเริ่มทำการใหม่ถัดจากวันหยุดทำการนั้นเป็นวันสุดท้ายของระยะเวลา

ข้อ 23. ให้นายกสภาวิทยาลัยบัณฑิตเอเซียเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2557

(นายแพทย์พงษ์ศักดิ์ วิทยากร)

นายกสภาวิทยาลัยบัณฑิตเอเซีย

